

Op een ochtend hing Vos een bord voor zijn huis.
Er stond op: DOKTER VOS MAAKT U BETER!

Vos had een kamer ingericht waar hij de zieken kon ontvangen. En hij had zelfs zo'n ding gekocht waarmee je de hartslag kon beluisteren.

Voor zijn huis ging Vos zitten wachten. Soms luisterde hij even naar zijn eigen hart. Dat klopte heel langzaam, zó langzaam dat hij er somber van werd.

's Avonds werd hij plotseling wakker. De dag was al voorbij! En er was niemand gekomen die door hem beter moest worden gemaakt.

Hier en daar liepen, in het laatste licht, wat dieren.
Ze zagen er akelig gezond uit, vond Vos. Ze hadden
hem helemaal niet nodig!

Die nacht groef Vos een diepe kuil in de weg.

Hij legde er dunne takken overheen, met daarop blaadjes en een laagje zand, zodat er je er niets meer van zag.